

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/64/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200478
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200478.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): T. U. P., bytom ul. U. XXX, XXX XX Ž., zastúpený: AK ŠČURY s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 2618, 022 01 Čadca, pracovisko Za kasárňou 1, 831 01 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-118/2015/OPK zo dňa 18.01.2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/56/2016-43 zo dňa 10.10.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 5S/56/2016-43 zo dňa 10.10.2017, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-118/2015/OPK zo dňa 18.01.2016, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa zo dňa 26.08.2015, č. KRPZ-BB-VO2-88-003/2015-PRAV, ktorým uložil žalobcovi, aby vrátil sumu 477,36 eur ako rozdiel medzi vyplatenou náhradou služobného platu za kalendárne dni od 22.06.2015 do 09.07.2015 a vyplateným nemocenským za kalendárny deň 10.07.2015 a nemocenským priznaným týmto rozhodnutím za kalendárne dni od 22.06.2015 do 10.07.2015.

2. Krajský súd mal z predloženého administratívneho spisu žalovaného preukázané, že žalobca sa počas trvania dočasnej neschopnosti, dňa 22.06.2015, v čase od 14:45 hod. zúčastnil na prvom opravnom termíne na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, z predmetu „Základy právnej filozofie II“. Túto skutočnosť nepopiera ani žalobca. Posudkový lekár odboru zdravotníctva, Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR, T. I. X., vo svojom stanovisku č. SPOU-OZ-80/2015-PL-BB zo dňa 27.07.2015 skonštatoval, že absolvovanie skúšky na právnickej fakulte počas dočasnej neschopnosti so značnou psychickou záťažou je porušenie liečebného

režimu a porušenie povinnosti policajta počas dočasnej neschopnosti. K tomuto stanovisku dospel T.. I. X. po návšteve ošetrujúcej lekárky žalobcu, ako aj po preštudovaní zdravotnej dokumentácie žalobcu.

3. Uvedeným konaním žalobca porušil ustanovenie § 113 ods. 2 písm. f/ zákona č. 328/2002 Z. z., podľa ktorého je poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia povinný dodržiavať liečebný režim určený ošetrujúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti a zdržiavať sa na adrese uvedenej na potvrdení o dočasnej neschopnosti. Zároveň porušil žalobca aj ustanovenie § 48 ods. 3 písm. v/ zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého je policajt povinný dodržiavať liečebný režim určený ošetrujúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a zdržiavať sa na adrese uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz.

4. Ďalej správny súd uviedol, že podľa písomného stanoviska posudkového lekára MV SR T.. I. X. zo dňa 27.07.2015, bolo v súlade s ustanovením § 85 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z. z., overené podozrenie z porušenia liečebného režimu žalobcu, a to tak, že dňa 15.07.2015 posudkový lekár vykonal návštevu u T.. X., ošetrujúcej lekárky žalobcu v Nemocnici s Poliklinikou v Žiari nad Hronom.

5. K námietke žalobcu, že mu nebolo oznámené začatie konania, a že pred vydaním rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy mu nebolo umožnené nahliadať do spisu a navrhovať dôkazy súd uviedol, že dal za pravdu žalovanému, že v danom prípade sa jedná o prípad, keď osobitný zákon umožnil správne orgánu začať konanie vo veci priznania dávky nemocenského zabezpečenia okamihom doručenia prvostupňového napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo vydané v zákonom stanovenej lehote. Jediným podkladom pre rozhodnutie bola skutočnosť, že žalobca porušil liečebný režim, čo skonštatoval posudkový lekár z odboru zdravotníctva, Sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra SR. V danom prípade osobitný hmotnoprávny predpis neustanovuje správne orgánu povinnosť začať konanie vo veci priznania dávky nemocenského zabezpečenia v prípade, ak zistí porušenie povinnosti poberateľa dávky sociálneho zabezpečenia podľa § 113 zákona č. 328/2002 Z. z., ale priamo mu ukladá povinnosť vo veci rozhodnutia priznania dávky nemocenského zabezpečenia, pretože podľa § 6 ods. 7 zákona, policajt, ktorý počas trvania dočasnej neschopnosti poruší liečebný režim určený ošetrujúcim lekárom, má odo dňa porušenia liečebného režimu nárok na nemocenské vo výške polovice sumy nemocenského podľa § 8, najdlhšie do uplynutia podpornej doby. Pred vydaním druhostupňového rozhodnutia orgán verejnej správy poskytol žalobcovi možnosť nahliadnuť do spisu.

6. Ako vyplýva zo stanoviska posudkového lekára, T.. X., žalobca bol prepustený z hospitalizácie na internom oddelení s tým, že jeho ochorenie nebolo komplexne zošetrené, trvalo riziko zhoršenia zdravia a jeho zdravotný stav si tak vyžadoval fyzické a psychické šetrenie, teda pokračovanie dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby, dodržiavanie liečebného režimu a povinnosti policajta počas tejto dočasnej neschopnosti.

7. Liečebný režim je životospráva osoby na podporu liečby, ktorú určuje ošetrujúci lekár. Porušenie liečebného režimu je možné vziať do úvahy len pri urgentnej, neodkladnej zdravotnej starostlivosti, prípadnej náhlej zmene zdravotného stavu, ktorá by bezprostredne ohrozovala život alebo niektorú zo základných životných funkcií práceneschopného pacienta.

8. V zmysle ustanovenia § 85 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z. z., nie je úlohou posudkového lekára MV SR posudzovanie zdravotného stavu policajta, ale iba kontrola a následne overenie podozrenia z porušenia liečebného režimu, pričom liečebným režimom je životospráva osoby na podporu liečby, ktorú určuje ošetrujúci lekár. Posudkový lekár v súlade so zákonom považoval za nepochybné, že u žalobcu došlo k porušeniu liečebného režimu, a to na základe ním zaobstaraných podkladov.

9. Správny súd dospel k záveru, že postup orgánu verejnej správy prvého aj druhého stupňa pri rozhodovaní vo veci priznania dávky nemocenského zabezpečenia bol správny a napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom č. 328/2002 Z. z., a preto po preskúmaní veci dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne

posúdili. Napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutých rozhodnutí, preto žalobu v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol.

10. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonom v určenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/, j/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), v ktorej označil rozhodnutie správneho súdu ako uznesenie o odmietnutí správnej žaloby.

11. Žalobca uviedol, že súd nedospel k správne právnemu záveru, že rozhodnutím žalovaného nedošlo k ujme na jeho subjektívnych právach. Žalovaný vydaním rozhodnutia, ktoré nemá oporu v zákone, bránil žalobcovi možnosť poobrátiť sa na súd a byť účastníkom súdneho konania. Súd nebral do úvahy argumentáciu žalobcu, že rozhodnutiami orgánov verejnej správy boli porušené jeho procesné práva, žalovaný vydal procesné rozhodnutie, ktorým nezákonne vec vybavil mimo rámca zákonných možností uložených zákonom č. 328/2002 Z. z. a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“).

12. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 14/01 a uviedol, že porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je o to zjavnejšie, že konajúci súd pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy argumenty žalovaného o procesnom charaktere napadnutého rozhodnutia a v odôvodnení napadnutého uznesenia (správne rozsudku) sa s ním stotožnil. V rozhodnutí absentuje odôvodnenie, právna úvaha súdu a zdôvodnenie rozhodnutia, pretože nie je dostačujúci len odkaz na stanovisko žalovaného.

13. Žalobca vo svojej žalobe uviedol konkrétne dôvody, na základe ktorých dospel k názoru, že žalovaný porušil zákon, pričom súd nepodrobil prieskumu podklady, z ktorých vychádzalo rozhodnutie žalovaného. Žalovaný nevychádzal zo správne a úplne zisteného skutkového stavu a nezabezpečil si lekárske posudok o prípadnom porušení liečebného režimu, ktorý je zákonným predpokladom na vydanie rozhodnutia žalovaného.

14. Žalobca žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie (správne rozsudok) Krajského súdu v Bratislave o odmietnutí správnej žaloby zrušil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s právnym názorom žalobcu nesúhlasí, pričom žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné, nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozsudku. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiaval svojho písomného vyjadrenia k žalobe zo dňa 30.06.2016.

16. Žalovaný navrhol kasačnému súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil a kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

17. V danom prípade žalobca podal žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia správneho rozhodnutia žalovaného postupom podľa piatej časti, druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 491 ods. 1 SSP, tento zákon platí aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky úkonov, ktoré nastali pred jeho účinnosťou, zostávajú zachované. Najvyšší súd Slovenskej republiky konal vo veci v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

19. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v

ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že v zmysle Potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, č. L 892211, bol sťažovateľ uznaný práceneschopným od 10.06.2015 do 11.07.2015. Z predmetného dokladu vyplýva, že ošetrojúci zmluvný lekár povolil žalobcovi vychádzky v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod.. Ďalej bolo zistené, že žalobca sa dňa 22.06.2015, v čase od 14:45 hod., zúčastnil skúšky z predmetu „Základy právnej filozofie II. ext.“, na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Jeho účasť na skúške potvrdila právnická fakulta listom zo dňa 06.07.2015, pod č. S: 155-2015-PrF-ŠO, Z: 9772/2015-Se. Je zrejmé, že z dôvodu porušenia liečebného režimu podľa § 48 ods. 3 písm. v/ zákona č. 73/1998 Z. z., bolo voči žalobcovi zároveň začaté disciplinárne konanie.

21. Zo šetrenia posudkového lekára žalovaného vyplýva, že tento vykonal dňa 15.07.2015 návštevu u ošetrojúcej lekárky žalobcu v Nemocnici s poliklinikou Žiar nad Hronom, aby preveril skutočnosti týkajúce sa podozrenia z porušenia liečebného režimu. Ako vyplýva zo stanoviska zo dňa 27.07.2015, dňa 10.06.2015 bol žalobca ošetrojúcou lekárkou odoslaný na odborné interné vyšetrenie a následne bol v ten istý deň hospitalizovaný na internom oddelení. Hospitalizácia trvala do 15.06.2015. Po prepustení mu bolo odporučené pokračovať v dočasnej neschopnosti až do doriešenia jeho stavu a boli mu odporučené ďalšie odborné vyšetrenia ambulantnou formou. Ošetrojúca lekárka ponechala žalobcu v domácom liečení, určila mu odborné vyšetrenia a povolila denné vychádzky od 14:00 do 18:00 hod.. Po absolvovaní doporučených vyšetrení mu bola dočasná neschopnosť ukončená dňa 10.07.2015. Žalobca bol prepustený z hospitalizácie s tým, že jeho ochorenie nebolo komplexne došetrené a trvalo riziko možného zhoršenia zdravia. Jeho zdravotný stav si vyžadoval fyzické a psychické šetrenie. Podľa názoru posudkového lekára, T. I. X., absolvovanie skúšky na právnickej fakulte počas dočasnej neschopnosti je značnou psychickou záťažou a je porušením liečebného režimu a porušením povinnosti policajta počas dočasnej neschopnosti. V tejto súvislosti poukázal na § 12 ods. 9 zákona č. 328/2002 Z. z., § 20 ods. 3 písm. e/, § 72 písm. b/, § 102 ods. 4 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z..

22. Na základe podkladov pozostávajúcich z informácie o výške vyplatenej náhrady služobného platu za mesiac jún, za dni od 22.06.2015 do 30.06.2015 a sumy, ktorá bola žalobcovi vyplatená ako náhrada služobného platu za mesiac júl, za dni od 01.07.2015 do 09.07.2015, spolu za 18 dní PN žalobcu, vydal žalovaný dňa 26.08.2015 prvostupňové rozhodnutie podľa § 6 ods. 8 a § 103 ods. 2 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z., ktorým žalobcovi priznal za kalendárne dni od 22.06.2015 do 10.07.2015, vrátane, nemocenské vo výške 13, 87 eur za kalendárny deň, t. j. vo výške polovice sumy nemocenského podľa § 8 cit. zákona.

Zároveň podľa § 113 ods. 2 písm. g/ bod 2 zákona č. 328/2002 Z. z., uložil žalobcovi povinnosť vrátiť sumu 477, 36 eur ako rozdiel medzi vyplatenou náhradou služobného platu za kalendárne dni od 22.06.2015 do 09.07.2015 a vyplateným nemocenským za kalendárny deň 10.07.2015 a nemocenským priznaným týmto rozhodnutím za kalendárne dni od 22.06.2015 do 10.07.2015.

23. Žalobca v žalobe ako aj kasačnej sťažnosti namietal správnosť postupu žalovaného, v dôsledku ktorého malo dôjsť k porušeniu jeho procesných práv.

24. Podľa § 6 ods. 8 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“), policajt, ktorý porušil liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom má odo dňa porušenia liečebného režimu nárok na polovicu nemocenského podľa § 8 zákona najdlhšie do uplynutia podpornej doby.

25. Podľa ust. § 12 ods. 1 až 3 zákona č. 328/2002 Z. z., náhrada služobného platu počas dočasnej neschopnosti a nemocenské sa u policajta určujú za kalendárny deň z čistého denného služobného platu. Náhrada služobného platu počas dočasnej neschopnosti a nemocenské sa u profesionálneho vojaka určujú za kalendárny deň z čistého denného služobného platu. U profesionálneho vojaka, ktorý vykonáva

službu v štátnom podniku, ktorého zakladateľom je ministerstvo, sa náhrada služobného platu počas dočasnej neschopnosti a nemocenské určujú z čistej dennej mzdy na dni, za ktoré tomuto vojakovi patrila mzda podľa osobitného predpisu.

Čistý denný služobný plat policajta sa zisťuje ako podiel súčtu mesačných služobných platov, okrem súčtu služobných platov podľa § 6 ods. 2 písm. a/ a § 6 ods. 5 písm. a/, ktoré mu patrili za predchádzajúci kalendárny rok, po ich znížení o sumu zodpovedajúcu úhrnu poistného na verejné zdravotné poistenie, nemocenské zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a preddavku na daň z príjmu zo závislej činnosti a počtu kalendárnych dní, za ktoré policajtovi služobný plat patril, okrem počtu kalendárnych dní, za ktoré mu patril služobný plat podľa § 6 ods. 2 písm. a/ a § 6 ods. 5 písm. a/; policajtovi zaradenému na výkon štátnej služby v zahraničí sa čistý denný služobný plat zisťuje zo služobného platu v eurách pred jeho vynásobením objektivizovaným platovým koeficientom.

26. Podľa § 19 zákona č. 328/2002 Z. z., o dávkach nemocenského zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov sa v sporných prípadoch rozhoduje písomným rozhodnutím.

27. Podľa § 80 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., dávky nemocenského zabezpečenia policajtovi a profesionálnemu vojakovi počas trvania služobného pomeru priznáva, vypláca, znižuje, zastavuje a odníma ten služobný úrad alebo služobný orgán, ktorý im vypláca, znižuje služobný príjem a služobný plat.

28. Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 85 ods. 1 písm. b/, ods. 2 a 3 zákona č. 328/2002 Z. z., lekárskou posudkovou činnosťou u policajtov je kontrola dodržiavania liečebného režimu policajta dočasne neschopného, ak je potrebné overiť podozrenie z porušenia liečebného režimu alebo ak bolo kontrolou osôb uvedených v § 80 ods. 3 zistené podozrenie z porušenia liečebného režimu alebo ak je to potrebné na posúdenie ďalšieho trvania dočasnej neschopnosti policajta.

Lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár a hlavný posudkový lekár.

Posudkový lekár vykonáva činnosť podľa ods. 1 a pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom a revíznym lekárom zdravotnej poisťovne.

30. Podľa ust. § 103 ods. 1 až 3 zákona č. 328/2002 Z. z., sociálne zabezpečenie policajta alebo profesionálneho vojaka vzniká dňom vzniku služobného pomeru policajta alebo profesionálneho vojaka alebo dňom nástupu na výkon mimoriadnej služby.

Nárok na dávku nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom.

Nárok na výplatu dávky nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku nemocenského zabezpečenia, úrazového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie a vyplácanie dávky, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 113 ods. 2 písm. f/ a g/ zákona č. 328/2002 Z. z. poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas trvania neschopnosti a zdržiavať sa na adrese uvedenej na potvrdení o dočasnej neschopnosti.

Poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia, alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak po prvé nesplnil povinnosť ustanovenú týmto zákonom, po druhé prijímal dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila, po tretie vedome inak spôsobil, že dávka sociálneho zabezpečenia alebo jej časť sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila. č. L 892211.

32. Podľa ust. § 18 ods. 1 a 2 správneho poriadku, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo

na podnet správneho orgánu. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

33. Vo veci sťažovateľa, je potrebné poznamenať, že sťažovateľ napadol kasačnou sťažnosťou rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorým súd zamietol žalobu sťažovateľa doručенú súdu dňa 22.03.2016 a nie uznesenie, ktorým jeho žalobu z procesných dôvodov odmietol, ako to uviedol v kasačnej sťažnosti. Účastníci konania nežiadali nariadiť vo veci ústne pojednávanie a Krajský súd v Bratislave prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, v súlade s ustanovením § 250f ods. 1 a 2 OSP. V danom prípade preto došlo k riadnemu preskúmaniu rozhodnutia a postupu žalovaného súdom, nedošlo k procesnému odmietnutiu žaloby, a preto nemožno súhlasiť so sťažovateľom, že mu bol odmietnutý prístup k súdu.

34. Kasačný súd takisto nesúhlasí s názorom sťažovateľa, že žalovaný porušil jeho práva, keď ho neinformoval o začatí konania podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku. V prípade poskytovania a vyplácania dávok nemocenského zabezpečenia, začína konanie vo veci podaním žiadosti o priznanie a vyplácanie dávky, tak ako to určuje § 113 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z.. Z uvedeného vyplýva, že doručením dokladu o dočasnej práceneschopnosti č. L 892211 útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, vrátane jeho časti potrebnej pre účely nemocenských dávok, začalo konanie o priznaní nemocenskej dávky z podnetu sťažovateľa, a preto nebolo povinnosťou žalovaného informovať sťažovateľa o začatí tohto konania.

35. Z podania zo dňa 27.07.2015 vo veci porušenia liečebného režimu sťažovateľa vyplýva, že T.. I. X. je posudkovým lekárom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a je osobou spôsobilou na vykonávanie činností podľa § 85 zákona č. 328/2002 Z. z., a teda i na kontrolu dodržiavania liečebného režimu policajta dočasne neschopného. Uvedený posudkový lekár bol teda osobou oprávnenou na výkon kontroly dodržiavania liečebného režimu sťažovateľom.

36. Kasačný súd súhlasí s názorom k sťažovateľa, že po vykonaní kontrolných zistení, ktoré spochybňujú dodržiavanie liečebného režimu, bolo povinnosťou žalovaného, oboznámiť sťažovateľa so zisteniami podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku. Na druhej strane je potrebné skonštatovať, že v zmysle ustálenej judikatúry nie je účelom súdneho konania zrušiť rozhodnutie orgánu verejnej správy len za účelom odstránenia procesných pochybení, ak by nové rozhodnutie vo veci nevedlo k zlepšeniu postavenia účastníka konania, napr. vydaním rozhodnutia v jeho prospech.

37. Pochybenie žalovaného bolo odstránené v odvolacom konaní, keď žalovaný umožnil sťažovateľovi nahliadnuť do spisu a oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie.

38. V danom prípade bolo nepochybne preukázané, že sťažovateľ v čase uznanej práceneschopnosti porušil liečebný režim, keď opustil oznámené miesto pobytu v meste Žarnovica, kde má bydlisko a vykonal dňa 22.06.2015, počas doby povolenej vychádzky, skúšku na právnickej fakulte v inom meste ako je miesto jeho bydliska, v Banskej Bystrici.

39. Podľa zistení posudkového lekára Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, v čase trvania dočasnej PN, určila ošetrujúca lekárka sťažovateľovi domácu liečbu a stanovila rozsah vychádzok. Je nesporné, že v potvrdení o dočasnej práceneschopnosti nie je uvedená zmena miesta pobytu sťažovateľa počas jeho liečebného režimu, a preto vycestovaním do Banskej Bystrice a absolvovaním skúšky, porušil sťažovateľ svoju povinnosť, zdržovať sa počas trvania PN v mieste svojho bydliska bez dohody s ošetrujúcim lekárom ako i nariadený liečebný režim. Po tom, ako bol sťažovateľ uznaný za práceneschopného, bol povinný dodržiavať liečebný režim, ktorý mu určila ošetrujúca lekárka, ktorá ho zároveň informovala, v akom rozsahu môže vykonávať bežné aktivity. Z kontrolného šetrenia vyplynulo, že sťažovateľ neinformoval svoju lekárku o vycestovaní do iného mesta za účelom vykonania vysokoškolskej skúšky, a teda nekonal so súhlasom lekára.

40. Podľa názoru kasačného súdu, v súlade s názorom žalovaného, absolvovanie vysokoškolskej skúšky je porušením kludového - pokojového liečebného režimu a nemožno sa stotožniť so sťažovateľom, že táto skúška nebola pre neho psychickou záťažou. Toto tvrdenie je v rozpore s dokladmi založenými v spise, z ktorých vyplýva, že v prípade sťažovateľa sa jednalo už o druhú, opravnú skúšku, z čoho plynie zvýšenie psychickej záťaže. Účasť na skúške nemožno preto považovať za formu domáceho liečenia, ktoré ošetrujúca lekárka sťažovateľovi nariadila.

41. Postupom žalovaného nebola sťažovateľovi odopretá možnosť byť účastníkom súdneho konania, sťažovateľ podal na súd žalobu, súd jeho vec prejednal a rozhodol. Sťažovateľ v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil zistenia žalovaného, tvoriace podklad napadnutého rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí poukázal na všetky relevantné dôkazné prostriedky, týmito sa zaoberal a riadne ich vyhodnotil.

42. Na základe uvedených dôvodov dospel kasačný súd k názoru, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave vychádzal z dostatočne zisteného stavu veci, vec bola správne právne posúdená, kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

43. O trovách konania rozhodol podľa § 467 v spojení s ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

44. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.